

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 15.15

skulle forblive, til arbejdet var færdigt. Vi kan nu stille spørgsmålet, om man mener, at arbejdet er gjort færdigt.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 99 stemmer (V, S, DF, KF, RV og Leif Mikkelsen (UFG)) mod 12 (SF og EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Vi har ved flere lejligheder foreslået en dato for tilbagetrækningen og er blevet mødt med, at det kunne man ikke, for man gik terroristernes ærinde. Det rigtige spørgsmål i dag er selvfølgelig: Går man nu terroristernes ærinde set fra regeringens side?

Det nærmeste, vi er kommet til noget, der ligner en indrømmelse fra regeringen om hele denne sag, er vel forsvarsministerens bemærkninger forleden i Dagbladet Information, hvor der stod, »at invasionen af Irak i 2003 på centrale områder er slået fejl.« Det må betragtes som en koven- ding, der er foretaget af regeringen.

Vi har ønsket denne tilbagetrækning og støtter selvfølgelig forslaget her i dag om at få en tilbagetrækning, men må selvfølgelig undre os lidt og spørge, om den egentlige årsag hos statsministeren er, at der ikke længere er et flertal i befolkningen for deltagelse i Irak, at Dansk Folkeparti har fortrudt deres beslutning i sin tid, og at situationen i Irak bliver værre og værre; eller det er, fordi vi står over for et folketingsvalg.

Med disse ord støtter vi beslutningsforslaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

39) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 162:

Forslag til folketingsbeslutning om det danske bidrag i Irak til den multinationale sikringsstyrke m.v.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 10/5 2007. Første behandling 15/5 2007. Betænkning 30/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Ved afslutningsdebatten i går havde vi selvfølgelig forventet, at statsministeren havde benyttet anledningen til at give en form for status over Irakkrigen, men det skete jo ikke. Den gode historie fra Afghanistan omkring pigerne og skoler og bøger osv. fik indledningen på statsministerens tale og halvanden side, mens 4 års krig og militært engagement i Irak fik få ord på side 13 i det skriftlige omkring statsministerens åbningstale med en bemærkning om, at situationen i Irak er dybt bekymrende. Hele det her bekræfter vel, at statsministeren ikke har ønsket at deltage i en debat om Irak i særlig stort omfang.

Vi er gennem årene, når vi foreslog tilbagetrækning fra Irak i en exitstrategi, af statsministeren og regeringen blevet mødt med, at man

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er selvfølgelig tilfreds med, at baljonen nu trækkes hjem, men vi forstår faktisk ikke helt den aftale med regeringen, Socialdemokratiet har accepteret i den forbindelse. For når man ser på, hvad Socialdemokratiet sagde sidste år, hvor man stemte nej til regeringens forslag, var formuleringen jo helt oplagt, at Socialdemokraterne som bekendt ikke kunne støtte en fortsat dansk deltagelse i de amerikansk- engelsk-ledede multinationale styrker.

Men hvad er det, der står her? Jamen her står, at man bare skal ændre det danske militære bidrag til den internationale, multinationale sikringsstyrke, at man stadig væk skal være en del af koalitionen.

Så er det, jeg spørger: Hvad er det, der har ændret sig? For det kan jo ikke bare være, at der er blevet lidt færre soldater. Det er vi tilfredse med. Men det principielle, at Danmark nu går ind med Socialdemokratiets støtte og fortsat er en del af koalitionen, af Bushs koalition, hvad har fået Socialdemokratiet til det?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det kan besvares ganske kort. Vi har som hovedmål haft, at vi skulle have de militære kamptrupper ud af Irak, og det kommer de nu, godt nok til august. I juli-august starter man og kommer hjem. Det har været vores formål med det.

Kl. 15.20

Det, der er tilbage til deltagelse i den multinationale styrke – og vi er godt klar over, at der formelt står, at vi stadig væk er i den – er så begrænset, nemlig fire helikoptere i den sydlige del af Irak, der er stillet til rådighed for briterne. Og det er ikke kamphelikoptere eller andet kraftigt militært udstyr. Det er nogle mindre såkaldte observationshelikoptere, som vi andre kan møde her i Danmark, hvis vi kører for stærkt på motorvejen og politiet låner sådan en helikopter. Det er den type, der er tale om, plus ganske lidt træningsindsats i den multinationale styrke. Vor primære træningsindsats ligger i NATO-sammenhæng og ikke hos de multinationale.

Så vi har accepteret ud fra, at hovedmålet er nået, at vi får bataljonen hjem, og at vi fortsat har et yderst begrænset engagement.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo fint. Men samtidig bakker Socialdemokratiet op om Bush. Det er realiteten. Det her er jo en fortsættelse og en godkendelse fra Socialdemokratiets side af, at Danmark skal være en del af koalitionen, som er ledet af USA. Det er godt, at det er færre soldater, vi sender derned, det er vi tilfredse med, men det ændrer jo ikke på det principielle, at Socialdemokratiet nu har givet en blåstempling af den katastrofale strategi, som statsministeren har ført Danmark ud i under Bushs ledelse.

Selvfolgelig skulle man da have krævet og holdt fast i, at styrkerne skulle hjem, men at man samtidig siger, at Danmark stadig væk skal være en del af Bushs koalition, det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Som sagt får vi hovedparten af styrkerne hjem. Det er så lidt, der er tilbage, og vi bakker ikke op om Bushs strategi. Ved gennemlæsning af vores indlæg ved førstebehandlingen vil man tydeligt kunne se en argumentation for, hvordan vi mener der skal ses på den sag. Det er der ingen

grund til at spille Folketingets tid med her i dag.

Vi bakker ikke den strategi op, og vi ønsker at komme ud af Irak. Vi deltager gerne i genopbygningsopgaver, også med eventuelt militær. Vi deltager gerne i træningsindsatser, selvfølgelig også med militær og for den sags skyld også med politi, mens det militære engagement stort set er væk.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det kan godt være, at Socialdemokraterne siger, at de ikke støtter Bushs strategi. Men det er jo det, der sker i praksis. Det er den strategi, der bliver ført i Irak, som man støtter op om, hvis man er en del af koalitionen. Det er jo ikke Danmark, der bestemmer musikken i Irak. Det er Bush. Og ved at blive i Irak og ved at være en del af koalitionen bakker man også den strategi op. Enten er man med, eller også er man ikke med.

Med hensyn til de fire observationshelikoptere vil jeg også gerne spørge, om hr. Per Kaalund ikke kan oplyse for os andre, hvad de kommer til at lave. Hvis man læser regeringens redegørelse »Danmarks engagement i Irak«, står der, at bidraget bl.a. vil kunne bistå FN i forbindelse med de kommende valg handlinger. Men der er jo ikke permanent valgkamp i Irak. Der foregår jo ligesom også andre ting. Jeg ved ikke, om hr. Per Kaalund kan oplyse for Folketinget, hvad sådan nogle helikoptere også kan bruges til.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er måske Enhedslistens store problem i dansk politik, at hvis man ikke får hundrede procent, vil man ikke have noget.

Vi er godt klar over, at med den stillingtagen i dag får vi ikke hundrede procent. Vi ønsker os gerne helt ud af den multinationale indsats dernede, som er styret af amerikanerne og englænderne. Men vi får stort set alle de krav opfyldt, som vi har stillet gennem det seneste par år, og så er der ganske lidt tilbage. Og det accepterer vi altså.

Med hensyn til helikopterne er det vores opfattelse, at de bl.a. skal bruges til nogle mindre transportopgaver, nogle observationsopgaver, og det synes vi er i orden. Vi synes, at bidraget er så lille og så symbolsk, at vi godt kan leve med det.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Observationsopgaver kan også bruges i en militær sammenhæng, og dermed kan man komme til at indgå i en militær sammenhæng med de helikoptere, selv om det er mindre end det, det var før med bataljonen.

Kl. 15.25

Men det principielle er stadig væk, at også Socialdemokraterne nu bakker op om den amerikanske strategi i Irak, en strategi, som er slået fuldstændig fejl, som har resulteret i over 650.000 døde irakere, og som har resulteret i et land, der er i total opløsning, et land, som er i borgerkrig. Jeg synes, at det er meget ærgerligt, at vi ikke har kunnet holde sammen i oppositionen, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, med hensyn til at få alle danske tropper helt ud af Irak.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg mener ikke, der lå noget nyt i hr. Rune Lunds spørgsmål. Hvis hr. Rune Lund vil have ulempe med at se på et billede af de helikoptere, der skal derned, vil han forstå, at det absolut ikke er noget, der kan bruges i nogen form for krigshandlinger. Det er til ren observation og mindre transport som sådan, og ud over til lidt selvforsvar er de faktisk ikke bevæbnede. Det er ikke kamphelikoptere, vi taler om, det er et ganske lille, symbolsk bidrag.

Vi ved, at englænderne er i nød for helikopterbistand, bl.a. i Afghanistan, hvor Danmark har accepteret at rykke vores leverancer af nye helikoptere til det danske forsvar længere ned i køen, så englænderne hurtigere kunne få de store transporthelikoptere, bl.a. til en indsats i Afghanistan. Så det gør vi med helt åbne øjne.

Jeg kan kun gentage, at vi ikke betragter os som et led i den amerikanske strategi på det her område i relation til det multinationale dernede, det gør vi ikke. Vi mener, at vi har fået, skal vi sige 98 pct. af det, vi gik efter. Vi mangler ganske lidt, og det accepterer vi.

Formanden:

Tak til hr. Per Kaalund. Så er det hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal sige ganske kort på vegne af Det Radikale Venstre, at vi støtter beslutningsforslaget. Vi har igennem flere år efterlyst en strategi for

tilbagetrækning, vi har efterlyst mere genopbygning, genopbygningsbistand, og det er nogle af de ting, som indgår i det beslutningsforslag, som ligger på bordet foran os. Derfor kan vi sige, at vi støtter forslaget. Vi gør det med glæde. Bedre sent end aldrig, kunne man fristes til at sige, men vores grundlag er, at det er en rigtig politik, der nu føres.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Så vil jeg spørge det tidligere antikrigsparti Det Radikale Venstre om, hvordan man har det med faktisk nu at være en del af Bushs koalition og være en del af en krigsførelse i Irak, som i over 4 år kun har gjort tingene værre til en situation, som af Forsvarets Efterretningstjeneste den 9. maj i år bliver beskrevet sådan her:

»Situationen har udviklet sig til borgerkrig, hvor irakerne kæmper om territorier, ressourcer og politisk magt, og landet er præget af opløsning og udbredt kaos.«

Hvorfor vil Det Radikale Venstre have fingrene ned i den hvepserede?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Altså, jeg er helt med på, at der skal være vide rammer for en debat i Folketinget, og at man kan sige en masse ting til hinanden i den almindelige politiske diskussion. Men at Det Radikale Venstre nu af Enhedslisten skal tages til indtægt for Bushs Irakpolitik, er nok noget af det mere absurde, jeg har hørt igennem lang tid. Det er næsten så fjollet, at jeg synes, det er lidt svært overhovedet at reagere på.

Som hr. Rune Lund udmærket ved, har vi været kritiske fra første fløjt i forbindelse med interventionen tilbage i foråret 2003. Vi har kritiseret Irakaktionen og -missionen for ikke at være folkeretlig legal. Så at komme her og sige, at vi nu vi nærmest skulle blåstemple og legitimere George Bushs Irakpolitik, undskyld mig, det er simpelt hen for tykt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg må ikke desto mindre konstatere, at Det Radikale Venstre nu igen er med til at støtte det danske bidrag til koalitionen. Det er rigtigt. Først var man imod, så var man for, så var man imod, og nu er man så for igen. Jeg synes ærligt talt, der mere har været tale om en zigzagkurs, og jeg synes, at det er meget ærgerligt, at rege-

ringen og Dansk Folkeparti, at statsministeren sammen med Blair og Bush ikke skal stå alene tilbage med det ansvar, som de har for det enorme kaos og den enorme ødelæggelse, som vi har set i Irak.

Kl. 15.30

Jeg synes virkelig, det er ærgerligt, at Det Radikale Venstre er hoppet på limpinden i den her sag. Det havde været meget bedre, hvis vi havde haft en samlet opposition, som kunne have fortsat krigsmodstanden og vist, hvem de skyldige er i forhold til ødelæggelsen og kaosset i Irak.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi har for flere år siden lagt konkrete og konstruktive forslag frem til en ny Irakpolitik og en konkret strategi for tilbagetrækning af danske styrker. Det har vi ikke kunnet få gennemført, fordi regeringen ikke ville.

Det sker så nu i form af det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, og der har vi det sådan i Det Radikale Venstre, at hvis man bliver taget på ordet, jamen så må man altså også leve og stå til ansvar. Derfor stemmer vi for beslutningsforslaget i dag, og vi gør det med glæde, fordi det faktisk er en politik, vi har efterlyst igennem flere år.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Krigen i Irak har været en katastrofe lige fra starten af. Den blev startet på løgne om masseødelæggelsesvåben, på løgne om forbindelser til Al-Qaeda, og den slutter også på en løgn fra regeringens og Dansk Folkepartis side, ved at man siger, at arbejdet nu er gjort færdigt, så den danske bataljon nu kan trækkes hjem fra det sydlige Irak, og så kan man gå over til en anden indsats som under koalitionen.

Det er den anden indsats, som det her beslutningsforslag, B 162, handler om. Det handler jo om, at man fortsætter tilstedeværelsen i Irak, at Danmark fortsat bidrager til koalitionen, men der er tale om en anden slags bidrag.

Jeg synes, det er meget ærgerligt, at vi ikke har en samlet opposition, som holder fast i, hvem der er de ansvarlige, og hvem der er de skyldige i forbindelse med ødelæggelsen af Irak og kaosset i Irak, i forbindelse med de over 650.000 døde irakere og den folkeretsstridige krig. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at der nu er

partier, som vil gå med ind og tage medansvar for den krig, som regeringen og Dansk Folkeparti i sin tid startede i direkte modstrid med folkeretten, og som har ført til den situation, som vi er i i dag.

Situationen er jo meget alvorlig. Forsvarets Efterretningstjeneste beskriver det sådan set meget præcist i den situations- og trusselsvurdering fra Irak, som blev lavet den 9. maj 2007. Der står under punkt 1:

»Situationen har udviklet sig til borgerkrig, hvor irakerne kæmper om territorier, ressourcer og politisk magt, og landet er præget af opløsning og udbredt kaos.«

Under punkt 4 står der:

»Udrensninger og fordrivelser bevirker, at Irak efterhånden opdeles i etnisk og religiøst homogene områder: et kurdisk område, et sunni-arabisk område og et shiitisk område.«

Og under punkt 5:

»Der er dog ikke tegn på, at de irakiske grupperinger reelt er parate til forsoning.«

Under punkt 6 står der:

»En stor del af Irak ligger reelt uden for centralregeringens kontrol ... Grupperne står samtidig bag omfattende organiseret kriminalitet og demonstrerer deres magt gennem henrettelser, tortur og intimidering.«

Det er det Irak, som Danmark har været med til at skabe. Danmark er ansvarlig for situationen i Irak, og på et eller andet tidspunkt må de ansvarlige for den ulovlige krigsførelse også kunne findes, også kunne blive trukket for en international domstol. Det gælder også de ansvarlige i Danmark og i allerhøjeste grad også den statsminister, som har stået bag den ulovlige krigsførelse i Irak.

Jeg kunne egentlig godt have tænkt mig også at have set SF heroppe på talerstolen, for i betænkningens bidraget kan jeg se, at SF indstiller beslutningsforslaget til vedtagelse uændret. Jeg ved ikke, om det er en fejl, eller om det i virkeligheden er sådan, at SF nu bakker det her op.

Da hr. Holger K. Nielsen holdt sin tale under førstebehandlingen, sagde han jo bl.a., at sandheden er, at denne krig er tabt. Så kan jeg da ikke forstå, at man vil bidrage til den, for det er jo en fortsættelse af engagementet bare under andre former. Det har vi jo også hørt både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti redegøre for i den her debat.

Hr. Holger K. Nielsen sagde også meget klogt under behandlingen af B 161 vedrørende styrkerne i Afghanistan: Vi indgår i George W.

Bushs krig mod terror med de frygtelige konsekvenser, der ligger i det. Det er jo også tilfældet for Irak, så hvorfor er SF med på dette beslutningsforslag, hvis altså SF er det?

Kl. 15.35

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører eller for en kort bemærkning? Som ordfører, værsgo.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig lidt over Enhedslistens intervention i den her sag og over, hvad formålet er med det, man kører frem med. Hr. Rune Lund ved jo udmærket godt, at vi har været imod Irakkriegen, og at vi er imod Irakkriegen. Jeg deler helt den analyse, han kom med før.

Hvad handler det her om? Det handler om, at vi trækker de danske tropper hjem. Det er det, det handler om. Og for mig at se virker det da lidt underligt, at Enhedslisten, der sammen med os har stået og krævet det, nu stemmer imod, at man faktisk lever op til det, som vi har krævet. Det synes jeg er svært at forsvare udeomkring, det må jeg sige.

I stedet for at køre den her debat, som man gør, synes jeg, at man skulle køre på det, som er det virkelig alvorlige. Det er jo ikke, at man trækker tropperne hjem, og at man lader et par helikoptere blive dernede. Det virkelig alvorlige er, at man flytter tropper til Afghanistan i stedet for. Det er jo derfor, hele Afghanistaniskussionen er så vigtig, som den er, og det er jo det, vi skal fokusere på nu, frem for at fokusere på de ting, som Enhedslisten nu trækker frem her.

Jeg kan forsikre, at vi stadig væk er imod George W. Bushs krig mod terror; at vi stadig væk er imod Irakkriegen; at vi helt deler den analyse, som kom før fra hr. Rune Lund.

Jeg kan huske, at VS i gamle dage altid blev foreholdt, at man var sekterisk, og der svarede VS, især Preben Wilhjelm, jo altid:

Jamen enhver lille forbedring stemmer vi for, den mindste forbedring kan man være sikker på at vi stemmer for. Er der ikke tale om bare en lille forbedring, ved at vi trækker de tropper hjem nu, som vi har krævet igennem lang tid? Jeg synes simpelt hen ikke, at det er sagen værdigt, at

Enhedslisten kører det løb, som man kører nu her i dag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg glæder mig meget til den fortsatte krigsmodstand, som Enhedslisten kommer til at lave sammen med SF i forbindelse med Afghanistan. Men jeg synes, at det her spørgsmål er principielt vigtigt, fordi det handler om, hvorvidt Danmark skal blive ved med at støtte koalitionen i den militære indsats i Irak, og vi er jo en del af koalitionen.

Når man ser på, hvordan regeringen, dvs. Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, argumenterer i forhold til det her beslutningsforslag, kan man f.eks. høre en hr. Jens Hald Madsen sige:

Jamen det er i virkeligheden en fortsættelse, og vi er stadig aktive, nu gør vi det bare på en anden måde.

Ved at støtte det her beslutningsforslag støtter man ikke bare en fortsættelse, men man støtter jo faktisk også en historiefortælling om, at man fortsætter, nu bare på en anden måde, og at man bliver en del af det, i hvert fald ud fra den måde, som f.eks. hr. Jens Hald Madsen fremlægger det på.

Så kan hr. Holger K. Nielsen ikke se, at der er et problem i forbindelse med det mere principielle i det?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, jeg kan udmærket se, at der er mange problemer i det, som hr. Jens Hald Madsen går rundt og siger. Det er jeg helt enig i, og hvis det skulle styre vores stemmeafgivning, hvad hr. Jens Hald Madsen går rundt og siger, så ville det ikke være godt. Det er jeg helt enig i, og derfor synes jeg heller ikke, at hr. Rune Lund skal lade sig styre af det. Jeg synes, at hr. Jens Hald Madsen har fået alt, alt for meget magt i det her.

Altså, jeg kan sige det, som det er, i hvert fald efter hr. Rune Lunds hoved: Vi støtter ikke koalitionen, vi støtter ikke Bushs krig imod terror, vi støtter ikke Irakkriegen. Vi støtter, at der trækkes danske tropper hjem. Længere er den ikke.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er rigtigt, at beslutningsforslaget går ud på at trække danske tropper hjem, men det går også ud på at sende nogle den anden vej, det går ud på en fortsat opbakning til koalitionen, det går ud på, at Danmark stadig væk vil være en del af de krigsførende lande i Irak. Og der må jeg sige, at vi selvfølgelig synes, at det primært er en sejr for fredsbevægelsen og alle de mange utilfredse mennesker, der er rundtomkring i landet, og som er sure over Irakkrigen, at man trækker tropperne hjem – det er det. Men vi vil da ikke være med til, at man fortsætter engagementet under andre former.

Der siger vi i Enhedslisten så i den situation, at det må vi lade de mennesker ligge og rode med, som har ført Danmark ud i det kaos, ud i det morads. Vi vil ikke tage ansvar for en fortsat krigsførelse i Irak, heller ikke selv om den er på et lavere niveau, end den har været tidligere. Det kan vi simpelt hen ikke. Vi mener, at de partier, som står bag ødelæggelsen af Irak, også må tage det fulde ansvar her og nu og efterfølgende for den situation, som de selv har bragt sig i.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er ikke enig i, at man bare kan fralægge sig ethvert ansvar for, hvad der sker i Irak. Det er jo altså også derfor, at Enhedslisten går ind for genopbygningshjælp osv. Selvfølgelig har man da et ansvar. Og det, man så må diskutere, er, om de få aktiviteter i form af helikoptere og i form af træningsindsatser optrapper krigen for de soldater, der er dernede.

Altså, hvis det her blev stemt ned, så ville soldaterne jo stadig væk være dernede. Det er jo det, som Enhedslisten må forholde sig til. Hvis Enhedslisten fik sin vilje, så ville det her lovfor-slag blive stemt ned, og så ville vi stadig væk have vores styrker i Irak. Det er det, jeg ikke helt forstår logikken i hos Enhedslisten. Jeg kan forsikre, at det her ikke betyder, at vi støtter koalitionen. Og jeg ser bestemt frem til, at vi sammen med Enhedslisten også kan fortsætte krigsmo-dstanden mod Irakkrigen; det er der intet i vejen for.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Og så er det hr. Frank Aaen som privatist.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi er glade for, at styrkerne, bataljonen, bliver trukket hjem. Jeg vil også godt sige, at vi jo normalt har et enormt godt samarbejde med SF, hvad angår spørgsmål om krig og fred. Og jeg har enormt stor respekt for hr. Holger K. Niensens viden på det her område, som jeg tit trækker på i de her debatter. Det er derfor, vi bruger lidt energi på det her. Vi synes, at det, der foregår, er en skam. Altså, ikke alene siger SF nu ja til, at Danmark fortsat skal være en del af Bushs koalition – det er jo det principielle i det – SF er også med til at genoprette det, som regeringen kalder det brede sikkerhedspolitiske flertal i Folketinget, og det er ved gud blevet bredt, det går helt fra Dansk Folkeparti og over til SF.

Det var også derfor, vi kritiserede Socialdemokratiet før. For jeg mener i virkeligheden, at den katastrofe, som regeringen og Dansk Folkeparti har ført Danmark ud i og har ført irakerne ud i, og som de har et medansvar for, burde stå soleklar – også med henblik på et kommende valg. Det gør den ikke længere, for nu vil statsministeren hver eneste gang henvise til, at regeringen heldigvis har et bredt flertal. På den måde vil han lamme den debat. Og det synes jeg er en skam, også med henblik på at få et skifte i dansk politik.

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at det er forkert at sige, at soldaterne var blevet, hvis ikke det her beslutningsforslag bliver vedtaget. For det første ville det jo blive vedtaget uden SF. For det andet ville det blive vedtaget under alle omstændigheder, fordi regeringen har besluttet sig for, at de soldater skal hjem, for de kan ikke holde til politisk set at have dem der længere. Og derfor vil jeg sige, at SF efter min opfattelse ikke har fået noget som helst ud af at sige ja til det her beslutningsforslag, andet end at de har svækket den front, som skulle være og bør være, og som jeg også er sikker på selvfølgelig vil være mod regeringen på de fleste områder.

Formanden:

Der er en kort bemærkning til hr. Frank Aaen fra hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen: Selvfølgelig har vi da ikke fået noget. Vi har da heller ikke bedt om noget, altså, vi har da ikke lavet nogen aftale med regeringen, vi er da ikke en del af et nyt sik-

kerhedspolitisk flertal i Folketinget. Det er en fuldstændig forkert fremstilling af det.

Kl. 15.45

I stedet for at fokusere på det her synes jeg da, at hr. Frank Aaen skulle fokusere på det, der er det essentielle i den manøvre, der er lavet, og det er, at der er sendt tropper fra Irak til Afghanistan i stedet for. Det sidste stemmer vi imod, for det er det alvorlige her. Men at man trækker tropperne hjem fra Irak, er jo det, vi har argumenteret for og har kæmpet for hele tiden. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Frank Aaen fejlagtigt bliver ved med at sige, at vi nu er en del af regeringens sikkerhedspolitiske flertal, når sandheden er, at det er vi overhovedet ikke. Hvad skal det til for, hvad er meningen med det?

Hvis statsministeren vil til at bruge det, at vi nu er blevet en del af hans flertal, så skal han da få klar besked fra vores side, for det er vi ikke. Vi er stadig væk imod.

Så vil jeg om hele sagligheden i det sige: Det er rigtigt, at lovforslaget ikke er afhængigt af vores stemmer, men man har også lov til at tage lidt saglige hensyn i Folketinget, for hvis nu det her forslag blev forkastet, jamen så blev tropperne ikke sendt hjem. Og den saglighed har man da lov til at bruge i sine overvejelser, når man skal overveje, om man vil stemme ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis det her beslutningsforslag ikke bliver vedtaget, så vil alle tropperne komme hjem, for så udløber mandatet. Der er et mandat, der siger, at de skal hjem inden den 1. juli, medmindre der kommer et nyt mandat. Hvis det her ikke bliver vedtaget, så kommer der ikke noget nyt mandat, og så kommer tropperne hjem.

Det er derfor, jeg ikke kan forstå, at SF i den her sag svækker fredsbevægelsen, for det er jo faktisk det, der sker. SF svækker fredsbevægelsen og giver statsministeren en øget mulighed for ligesom at dække sig af i den største udenrigspolitiske skandale, som den statsminister har ansvaret for. Det forstår jeg altså ikke. Og SF har ikke fået noget for det.

Derfor: Lad det stå ved det. Jeg er sikker på, at vi kommer til at gå sammen i andre spørgsmål fremover, og det ser jeg også frem til. Men det her forstår vi altså ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 107 stemmer (V, S, DF, KF, RV, SF og Leif Mikkelsen (UFG)) mod 2 (EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

40) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brugen af hemmelige jobklausuler.

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Ole Sohn (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL). (FremSAT 29/3 2007. Første behandling 19/4 2007. Betænkning 30/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Grundlovens § 74 lyder sådan her:

»Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.«

Når vi om ikke så lang tid skal stemme om det her beslutningsforslag, agter Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative at stemme imod det. Dermed stemmer de også et forslag ned, som ville efterkomme grundlovens forudsætninger om, at Folketinget, når der er ting, der begrænser almindelige mennesker i at kunne få erhverv, skal lovgive imod det og sikre, at alle mennesker har en lige og en fri adgang til erhverv i dette land.

Det, der er hovedproblemet, er jo, at almindelige lønmodtagere i Danmark i dag kan opleve, at arbejdsgivere – det kan være to eller flere arbejdsgivere – sætter sig ned og laver aftaler hen over hovedet på medarbejderen uden at spørge medarbejderen om lov. Uden at inddrage medarbejderen i det sætter de sig ned og aftaler, at de ikke vil ansætte hinandens medarbejdere; ja,